

K 513 / 638
Pest, jun. 29. 1862.

Edes Miklósom!

Hosszú, baráti — nem mindenkor oly kedves — leveledre
ismé én csak rövid, merkeztetői (gondolatok, nem is
kedves) levélben válaszolhatok.

A mennyire megörvendeztetem — sovány kopni lapom
száma — tejesdelmes anticriticizálás, annyira el-
szomorított kikötésed, hogy azt nottani alalyában,
válszólással adjam, — el, mert ha szigorúan ra,
garázdálát e felszólalás, abba a sajátos kényes-
ségbe ejtenél, hogy — ne kövéljen. Barátom, nem
lehet így! Nem lenne belőle jó se rád, se énreám ké-
lapomra nézve. Teged Ibr. míg gyrombábban rá,
mafra meg, és én nem tehetném cikkeivel, hogy ki
ne adjam, vagy megkeréljen, miután a tiedet kövéltem
a mins írva volt. Engem Károlyianna, hogy nem
vagyok iránta annyira respectuosa, mint dolgozótlás
iránt kell; lapom pedig nincs oly állapottban, hogy
elbujja munkáit mint a rák a lábát mert egy
kép reggel arra ebredne, hogy egy csepp laba szob-
de az iggyék sem használja azon személyt invecsi,
várta. Te a magad ügyét jól véded, mint ahog
még oly adalek, mely, tapasztalatod szerint, nem neveli,
ha nem előtérít az igazság hítele! Embertől megir,
laid cikkeket — vagy fel annyi méltóság, hadd ki-
a mi nem odaváló. Brassai igaz, nem igen tud nem
lenni gromba, még ha nem arajó is. Előbbi cikke-
ben is körölném, indofitulum kelle egyet és más-
de az egészen átlengő jellemes nem lehet kiro-
völtni. Ha most a tiedet válszólással nélkül adnám,
ex ara kötelekre, hogy az ő megaláni feleletre,
is adjam így. Ebből a lenne hogy 1., mind st. cikk-
list, mind Brassait dupetenem lapomra nézve, 2.
hogy a figyelő oly lap hírébe jőne, hol kényes-
nőle szerint dobálhatják az embereket egymást grom-
basággal. Tudom én, hogy a sejtes telérnek fájdal,
mafr, ha igazat kimutatván, még egy jól is nem
húthas ekene. De a nyugvó győzelem — érveket —
mégis febb. Eddig is az volt teletesem eljárásom,
hogy a polemia mérgek feliditsem, a mire lapom
helyezését fogva kényesítés is valem. Mi lesz
e lapból, ha én engedem 9-5 munkatársaimat: Gyul-
laik, Stáskanát, Szász Gyulainát, Brassait Arany-
nát, Kemereit Brassainát stb. Kényes-
püsköltni? Kövéltem a közvetítő sejtes vinni,
mafr volna, ha külön lapokban folysánat e vi-
lák, se így — ha nem mindig lehet is kevinn
praxisban — eltem az: becméljük meg egymást.

Brannai sőt paradoxonok állít, elismerem, sőt tücsök
bagara van, s modora veség kértkezi azt, kinek
meggyűl a baja vele. Magam is tapasztaltam. De
engem e fonal helyeken arra lényeztet, hogy fül se
vegyem, legalább nekašsam, mintha fül se neanem.
De beszéltére méltó kutajdoni is vannak. S így
egészen jellemzőre álltannak egyik dolgzokóansáma
— gondolj erre pajtas hízott ninnel — az még sem
megy.

Annál érethet, mert mint fülébb anarom,
cikkednek ily fezzverre pütköze nincs. Megenge
nem én, hogy lefekt Erdélyinek — ki talán egy kine
reherrel is rá — lefektet máshat is, sőt nekem
is lefekt, úgy, olvasva — mint úgyes satira. De
ha még a neixrat is hódol az agorizmitás el,
véne, ne vedd kértkei isleim el e fogot. Egészem
más volna, ha egy pamphletben kánsatx ellenére;
egész más ^{félt} lapban, hül az ő neve a kiel mellett áll,
— mert nincs más. Hogy ^{ugyan} akor lap dolgzokótársai
eloc vitalnak: az nem ellenmondás: de hogy egyik
a másikat "leherestenne" akartx lenni, ily prestekés
abszurdum. Egészem más a politikai lapot vora
ha ut folyna ily potencia — mert a lapnak megvan,
nak rendszer munkásai kité elvégzi a szakmáns
és megtehi a lap — ha a kívül álló agyon,
vesni is egymást. Akar meg ut kité — a lapon
kiműli író — küld: itt a lap belsőjében van
háboru.

Kérelmem tehát odaterjed: engedj indofitum,
illetőleg kikagynom. Min öfke nem folat kék.
A crapangó elostiumot nevezetigenei tételét sem
báram, ha benmaru is. De a unio köré széltel:
(Br. mind a 7 gyereke szb.) Az kikagynom, mert
formailag nem illik oda. Még ut nem kérlet volt
az alkalmazakára. Akar kikagynom még: a kabulor
orát, a Sirius idolvágú humany módorx, a demors,
trativt at konimeu (Brannai nean eukor); a neustelen
nevelem "fikt", a Nero leggyit, a jüllivon crapast,
a hinkoogast (mert exis rám haragspit) a Plautus
fita tán a protorjára iréfi helyer is feliditem,
kikagynom a nyilkiugrató pildabepitot, — az ile sem
rarsoró Piti-fite vital s unitarius hiteit e,
geiken, a felfortult könyvár fite vicket,

Isten áldjon, és a Miklósom! Add át a
leírdnet legniveib művörlésemet. Magad jö-
dig fogad! Köszönetemet az érdeltől és
melyet lapom iránt viselsetel, és min-
ten, még ha Cerusa is - hü barátai
jóbbomat

Arany

(Minden ari irat, hogy megérke 3 napig maradj
Fusculanumokban, e level eggenest Laskóval,
va meggy - uii figura Sweet.)